

تخصیص بهینه بلوک‌های جراحی به اتاق‌های عمل با در نظر گرفتن زمان آماده‌سازی وابسته به

توالی عمل‌ها

اشکان عیوق¹، علیرضا موتمنی² و مائده حسن‌زاده بالانی³

¹ استادیار گروه مدیریت کسب و کار، دانشکده مدیریت و حسابداری دانشگاه شهید بهشتی؛ a.ayough@sbu.ac.ir

² دانشیار گروه مدیریت صنعتی، دانشکده مدیریت و حسابداری دانشگاه شهید بهشتی؛ ar_motameni@yahoo.com

³ کارشناس ارشد مهندسی صنایع موسسه آموزش عالی کار قزوین؛ m.hasanzadeh2817@gmail.com

چکیده:

در این پژوهش مدلی ارائه شده که سعی بر کاهش هزینه‌های ثابت و متغیر موجود در اتاق‌های عمل را دارد و برای تخصیص بهینه جراحی‌ها به اتاق‌های عمل از زمان آماده‌سازی وابسته به توالی عمل‌ها استفاده می‌شود که این نوع تخصیص موجب استفاده بهینه از منابع و کاهش هزینه‌ها می‌شود. جهت اعتبارسنجی مدل و نمایش نحوه‌ی اجرای مدل، مثال‌هایی با استفاده از مقادیر عددی مناسب برای پارامترهای مدل، بیان شده و توسط نرم افزار لینگو و الگوریتم ژنتیک که به زبان سی شارپ طراحی شده است، ارائه گردیده است. نتایج حاصل از دو برنامه باهم مقایسه و مشخص شده است که در مسائل با ابعاد کوچک جواب‌های حاصل برابر ولی زمان‌ها متفاوت می‌باشند، به گونه‌ای که الگوریتم ژنتیک در زمان کمتری به جواب بهینه رسیده است، در مسائل با ابعاد متوسط تفاوت اندکی در جواب‌ها مشاهده می‌شود به گونه‌ای که نرم‌افزار لینگو در زمان بیشتری به جواب مطلوب‌تری نسبت به ژنتیک رسیده است و در مسائل با ابعاد بزرگ‌تر در نرم‌افزار لینگو موفق به دستیابی به جواب بهینه پس از زمان طولانی نگردید و به ناچار مجبور به توقف جهت دستیابی به جوابی نسبی (نه الزاماً بهینه) گردیدیم. در این نوع مسائل الگوریتم فراابتکاری ژنتیک موفق به دستیابی به جوابی بهتر نسبت به نرم افزار لینگو گردیده است. جواب‌ها نشان می‌دهند که عامل زمان آماده‌سازی وابسته به توالی جراحی‌ها در مقدار مینیمم زمان اتمام تمامی کارها تاثیرگذار بوده و منجر به واقعی‌تر شدن محاسبات شده است.

کلمات کلیدی:

مراقبت‌های بهداشتی، تخصیص بهینه، بلوک‌های جراحی، اتاق‌های عمل، زمان آماده‌سازی وابسته به توالی عمل‌ها، الگوریتم ژنتیک

1- مقدمه

رشد جمعیتی سالمندان و به تبع آن افزایش نیاز به منابع بیمارستانی و خدمات درمانی به یک مساله مهم برای تصمیم‌گیران حوزه‌ی بهداشت و درمان تبدیل شده است و تدوین یک برنامه‌ریزی جامع در جهت تامین نیازهای کشور ضروری به نظر می‌رسد. هم‌چنین مراکز درمانی با سطح پایینی از بهره‌وری به عنوان اصلی‌ترین معضل بخش سلامت روبه‌رو هستند. اگر این حوزه را به مراکز بیمارستانی محدود نماییم، اتاق‌های عمل به عنوان مهم‌ترین بخش یک بیمارستان محسوب می‌شوند، که سطح بالایی از هزینه را مصرف‌نموده و نیز منبع حیاتی برای تامین درآمدهای بیمارستان هستند. این پایان‌نامه یک مدل ریاضی برای تخصیص بهینه بلوک‌های جراحی به اتاق‌های عمل با در نظر گرفتن زمان آماده‌سازی وابسته به توالی عمل‌ها معرفی می‌شود.

در ادامه این مقاله ابتدا کلیاتی از اهم تحقیقات پیشین ارائه خواهد شد و سپس مدل تحقیق تشریح شده و با ارائه طرح الگوریتم ژنتیک و تعیین اعتبار نتایج، نتایج حل چندین مساله نمونه با نرم افزار لینگو 10 و الگوریتم طراحی شده بررسی و مقایسه خواهد شد.

2- ادبیات موضوع

روش‌های برنامه‌ریزی ریاضی در مقالاتی در مورد زمان‌بندی و برنامه‌ریزی اتاق عمل، کاربرد خوبی دارند. برای مثال مولهلند¹ و همکارانش (مولهلند و همکاران 2005) کاربرد برنامه‌ریزی خطی برای تعیین ترکیب بیمارانی که بازده مالی بیمارستان و نیز متخصصان را بهینه می‌سازند، با توجه به صرف کلی منابع متعدد نظیر بخش مراقبت‌های ویژه و بخش ریکاوری، اتاق عمومی بیماران بستری یا بخش نگهداری شرح می‌دهند.

در مقابل مدل‌های برنامه‌ریزی خطی، مدل‌های برنامه‌ریزی درجه دوم، عملکرد عینی غیر خطی را ترسیم می‌کنند. بلین² و مئولمستر³ (بلین و مئولمستر 2007) تلاش می‌کنند تا کمبود تخت کلی مورد انتظار را به وسیله‌ی تنظیم زمان‌بندی جراحی تخصصی به حداقل برسانند. که از نظر خطی وابسته به متغیرهای تصمیم‌گیری نیست. آن‌ها روش‌های راه حل اکتشافی را براساس برنامه‌ریزی شبیه‌سازی اجرایی و درجه دوم (عدد صحیح مختلط) ارائه می‌دهند. تا هم مسئله ریشه‌ای و هم زمینه مسئله تقریبی که در آن‌ها عملکرد هدف به صورت خطی درآورده است، حل شود. هنگام مواجه با اهداف متعدد برنامه‌ریزی آرمانی به صورت یک تکنیک بهینه‌سازی انعطاف پذیر عمل می‌کند. برای هر مشاهده، یک ارزش هدف یا مقصد تعیین می‌شود. هدف به حداقل رسانی انحرافات تنبیهی حاصل از اهداف است. برای مثال از کاراهام⁴ (از کاراهام 2000) یک روش برنامه‌ریزی آرمانی ارائه می‌کند که در آن جراحی‌هایی که زمان‌بندی شده‌اند به اتاق‌های عمل اختصاص داده می‌شوند و در آن به قابلیت‌های مراقبت‌های ویژه یا اولویت‌های جراح و اتاق عمل اشاره شده است. فرمول ریاضی مسائل زمان‌بندی و برنامه‌ریزی اتاق عمل در اندازه‌ی واقعی اغلب منجر به مجموعه عظیمی از متغیرهای تصمیم‌گیری می‌شود. به جای تعیین و افزودن این مجموعه کلی متغیرها در طرح و پیشنهاد تهیه شده، نسل ستون ایجاد می‌شود و در صورت نیاز متغیرها افزایش می‌یابند و بنابراین مسئله تنها با یک زیرمجموعه از متغیرها بهینه‌سازی می‌شود. برای مثال لمیری⁵ و همکارانش (لمیری و همکاران 2008) رویکرد نسل ستون را شرح می‌دهند، به طوری بیماران را به روزهای جراحی و اتاق‌های جراحی اختصاص می‌دهد که هزینه‌های مربوط به بیمار و هزینه‌های استفاده از اتاق عمل به حداقل می‌رسد. آن‌ها یک الگوریتم برنامه‌ریزی پویا مطرح می‌کنند که مسئله هزینه را حل می‌کند. یعنی مسئله فرعی که در آن متغیرهای امیدبخش (محتمل) تولید می‌شوند. چون نسل ستون نمی‌تواند متغیرهای تصمیم‌گیری را به زور به صورت عدد صحیح درآورد. محققان از خروجی کسری به عنوان ورودی برای متغیرهای سودمند و روش‌های ابتکاری بهبود استفاده می‌کنند. اگرچه نسل ستون هم می‌تواند با روش شمردن چارچوب شاخه و کران ترکیب شود تا راه‌حل‌های صحیح به دست آید. این روش شاخه و قیمت نام دارد و برای مثال به وسیله‌ی فی⁶ و همکارانش (فی و همکاران 2008) به کار گرفته شده است. آن‌ها موارد جراحی که ممکن است باز طریق موعده مقرر جراحی مشخص شوند را به روزها و اتاق عمل‌های خاص به نحوی اختصاص می‌دهند که هزینه‌ی عملیاتی اضافه‌کاری یا عدم

¹. Mulholland

². Belien

³. Meulemeester

⁴. Ozkaram

⁵. Lamiri

⁶. Fei

بهره برداری کلی به حداقل برسد. به همین نحو تحقیقات (بلین و همکاران 2006)، (کاردوئن و همکاران 2007)، (فی و همکاران 2006) و (لمیری و همکاران 2008) مسئله قیمت گذاری مناسب را از طریق برنامه ریزی پویا حل می کنند. سایر روش های برنامه ریزی ریاضی که در مورد زمان بندی و برنامه ریزی اتاق عمل وجود دارند، برای مثال براساس تقلیل لاگرانژی که در تحقیقات (دکستر و همکاران 2005) و (پردومو و همکاران 2006) آورده شده اند.

در مورد زمان بندی و برنامه ریزی اتاق عمل، پس از روش های برنامه نویسی ریاضی، رویکردهای شبیه سازی را نیز می توان ذکر کرد. بر اساس تحقیقات بین شبیه سازی رویداد گسسته. مونت کارلو تمایز قایل شده اند. در حالیکه شبیه سازی رویداد گسسته سیستمی را نشان می دهد که در طول نقاط قابل شمارش یا گسسته در زمان (پویا) استنتاج می شود شبیه سازی مونت کارلو یک سیستم در یک نقطه ی خاص از زمان (ساکن) را نشان می دهد. برای مثال لبوویتز⁷ (لبوویتز 2003) شبیه سازی مونت کارلو را برای ارزیابی و تعیین کمی تاثیر روش های ترتیب گذاری در معیار استفاده از اتاق عمل و زمان انتظار به کار می گیرد. اسکیمیچن⁸ و همکارانش (اسکیمیچن و همکاران 2005) مدل شبیه سازی رویداد گسسته را به منظور ارزیابی استفاده از اتاق های عمل یا نظم و انضباط پزشکی، ظرفیت پذیرش بیمار و تعداد تجاوز یا تعویق های بیمار طراحی می کنند. به ویژه، آن ها شدت تغییر، در میان دیگران، زمان بندی جراحی تخصصی و قوانین ترتیب گذاری (توالی) مورد بر معیار عملکرد ثبت شده را بررسی می کنند.

روش های ابتکاری (اکتشافی) اختصاصی عموماً به دو دسته ی اصلی با نام های ابتکاری بهبود و سازنده تقسیم می شوند. در حالی که اکتشافی سازنده عمدتاً راه حل هایی برای مسائل زمان بندی و برنامه ریزی از ابتدا پدید می آورند، اکتشافی بهبودی اقدامات را بر اساس زمان بندی موجود انجام می دهد تا راه حل را به راه حل بهبود یافته تبدیل کند. برای مثال گونت⁹ و چابن¹⁰ (گونت و چابن 2003) یک روش اکتشافی سازنده ی اولیه دوگانه ارائه می کنند که بیماران را به روزهای جراحی و اتاق های عمل اختصاص می دهد. الگوریتم آن ها که الگوریتم گسترش روش هانگاریان¹¹ است، هزینه های اضافه کاری اتاق عمل و هزینه های بستری بیمار را به حداقل می رساند. یعنی هزینه های حاصل از زمان انتظار بین تاریخ بستری شدن و تاریخ ترخیص. هانس¹² و همکارانش (هانس و همکاران 2008) روش های مختلف اکتشافی سازنده بر اساس اولویت را مطرح می کنند که ظرفیت استفاده از اتاق عمل را به حداکثر رسانده و ریسک اضافه کاری را به وسیله ی نشان دادن میزان زمان ضعیف برنامه ریزی شده به حداقل می رسانند.

دنتون¹³، میلر¹⁴ و همکاران مدلی را ارائه نمودند که در آن هزینه های ثابت باز بودن و اضافه کاری اتاق عمل در نظر گرفته شده و نتایج بدست آمده از روش روبوست¹⁵ و روش ابتکاری طولانی ترین زمان پردازش¹⁶ را با یکدیگر مورد مقایسه قرار دادند.

⁷. Lebowoitz

⁸. Scimachen

⁹. Guinet

¹⁰. Chaabane

¹¹. Hungarian

¹². Hans

¹³. Denton

¹⁴. Miller

¹⁵. Robust

¹⁶. Longest procecing time(LPT)

در کنار اجرا شبیه سازی، مطالب دیگری در تحقیقات آورده شده که سایر انواع متاهیوریستیک را به کار می‌برند. برای مثال سوو¹⁷ و همکارانش (سوو و همکاران 2003) یک مورد مسئله ترتیب‌گذاری را به وسیله‌ی جستجوی ممنوع¹⁸ حل می‌کنند. تا هم تعداد مورد نیاز پرستاران ریکاوری را و هم زمان خاتمه‌ی آخرین بیمار ریکاوری به حداقل رسانده شود. از طرف دیگر رولند¹⁹ و همکارانش (رولند و همکاران 2006) گزارش ساخت الگوریتم ژنتیک را ارائه می‌کنند که از نظر ابتکاری هزینه‌های مرتبط با گشایش اتاق عمل و اضافه‌کاری را به حداقل می‌رساند. به ویژه مسئله زمان‌بندی آن‌ها که با مسئله زمان‌بندی پروژه منابع محدود شناخته شده ارتباط نزدیکی دارد، تحقیق می‌کند که در چه تاریخی، چه اتاق عملی و چه زمان شروعی باید به مجموعه‌ای از جراحی‌ها اختصاص داده شود. آن‌ها عملکرد الگوریتم ژنتیک را از طریق مقایسه با رویکرد برنامه عدد صحیح مختلط تایید می‌کنند. این تحقیق به توسعه مدل بیان شده توسط دنتون، میلر و همکاران پرداخته و پارامتر زمان آماده‌سازی وابسته به توالی عمل‌ها را مدنظر قرار داده است. مدل پیشنهادی با استفاده از یک الگوریتم فراابتکاری ژنتیک که برای آن خصوصی سازی شده است حل گردید و نتایج آن مورد بررسی قرار گرفت. در این تحقیق از مقاله تخصیص بهینه بلوک‌های جراحی به اتاق‌های عمل تحت شرایط نامشخص که توسط دنتون و همکارانش (دنتون و همکاران 2010) صورت گرفته به عنوان مقاله مبنا استفاده شده است و در زیر تشریح می‌شود:

- 1) $z = \min\{\sum_{j=1}^m (c^f x_j + c^u o_j)\}$
- 2) $s.t: y_{ij} \leq x_j \quad \forall (i, j)$
- 3) $\sum_{j=1}^m y_{ij} = 1 \quad \forall i$
- 4) $\sum_{i=1}^n d_i y_{ij} \leq T x_j + o_j \quad \forall j$
- 5) $x_j, y_{ij} \in \{0, 1\} \quad \forall (i, j), o_j \geq 0, \forall j$

$i = 1, \dots, n$: ورودی بلوک‌های جراحی

$j = 1, \dots, m$: ورودی اتاق‌های عمل

id : مدت زمان جراحی بلوک i

T : طول جلسات برنامه‌ریزی شده برای هر اتاق عمل

Cf : هزینه ثابت برای باز کردن یک اتاق عمل

Cu : هزینه متغیر در هر واحد زمانی برای باز نگه‌داشتن اتاق عمل بعد از اتمام زمان T

x_j : متغیر تصمیم‌گیری دوگانه نشانگر این که اتاق عمل j باز است یا خیر.

y_{ij} : متغیر تصمیم‌گیری دوگانه نشانگر اینکه آیا بلوک i به اتاق عمل j اختصاص داده شده است.

o_j : متغیر تصمیم‌گیری نشانگر اضافه‌کاری برای اتاق عمل j .

در مدل مبنا هدف کمینه کردن مجموع هزینه‌های ثابت و اضافه‌کاری است (1)، محدودیت اول بیان‌کننده این موضوع است که در صورت باز بودن اتاق عمل j ، جراحی i به آن تخصیص داده می‌شود (2)، محدودیت بعدی نشان‌دهنده این است که هر جراحی تنها به یک اتاق عمل j می‌تواند تخصیص یابد (3)، عبارت بعد نشان‌دهنده این

¹⁷.Hsu

¹⁸. Tabu search

¹⁹.Roland

موضوع است که آیا اضافه کاری وجود دارد یا خیر(4).

3- مدل سازی مساله تحقیق

مدلی که در نظر گرفته شده است؛ چگونگی تخصیص بهینه بلوک های جراحی به اتاق های عمل را بیان می کند. این بهینه سازی با توجه به زمان آماده سازی وابسته به توالی عمل ها صورت می گیرد، بدین صورت که؛ در این مدل سعی شده عمل هایی که از لحاظ آماده سازی فضای اتاق عمل و تجهیزات جراحی نسبت به هم مشابهت هایی دارند را به صورت متوالی قرار دهند (توجه کنید که این مدل نه تنها با مجموعه جراحی ها بلکه با موضوع توالی آن ها هم ارتباط دارد). زیرا این امر موجب استفاده بهینه از زمان در دسترس و همینطور کاهش هزینه های موجود می شود.

مفروضات

مفروضات مدل به شرح زیر است:

- 1) زمان آماده سازی بین عمل ها وابسته به توالی است.
- 2) هر عمل جراحی می تواند تنها به یک اتاق عمل تخصیص پیدا کند.
- 3) مدت زمان برنامه ریزی شده برای هر اتاق عمل، هزینه ثابت مربوط به باز شدن اتاق عمل، هزینه اضافه کاری و هزینه بیکاری برای تمام اتاق عمل ها یکسان و از قبل مشخص هستند.
- 4) زمان انجام هر عمل جراحی معلوم و در هر اتاق عمل یکسان در نظر گرفته می شود.
- 5) در تمام اتاق عمل ها جراحی های اول از زمان صفر شروع به کار می کنند.
- 6) زمان ها بر حسب دقیقه و هزینه ها بر حسب واحد پولی بیان می شوند.

نمادهای مدل

در مدلی که در نظر گرفته ایم متغیرها و پارامترها به شرح زیر می باشند:

پارامترها:

$i, i' = 1, 2, \dots, n$: شاخص برای بلوک های جراحی،

$j = 1, 2, \dots, m$: شاخص برای اتاق عمل ها،

d_i : مدت زمان انجام جراحی بلوک i (بر حسب دقیقه)

T : مدت زمان برنامه ریزی شده برای هر اتاق عمل (بر حسب دقیقه)

St_i, i : زمان آماده سازی وابسته به توالی اگر اتاق عمل، جراحی i' را انجام داده و اکنون قصد انجام عمل i

را دارد

C_f : هزینه ثابت برای باز شدن یک اتاق عمل

C_u : هزینه متغیر برای هر واحد زمان در صورتی که اتاق عمل بیشتر از زمان T بازنگه داشته شود

$C'u$: هزینه متغیر برای هر واحد زمان در صورتی که بیکاری وجود داشته باشد

L : یک عدد بزرگ دلخواه

متغیرها:

دانشگاه مازندران

y_j : متغیر تصمیم‌گیری صفر و یک برای نشان دادن این که اتاق عمل j باز است یا خیر
 x_{ij} : متغیر تصمیم‌گیری صفر و یک برای نشان دادن اینکه بلوک جراحی i به اتاق عمل j تخصیص پیدا کرده یا خیر.

U_j : متغیر تصمیم‌گیری صفر و یک برای نشان دادن اینکه بیکاری وجود دارد یا خیر. بدین صورت که اگر یک باشد بیکاری وجود دارد در غیر این صورت خیر.

F_j : متغیر تصمیم‌گیری صفر و یک برای نشان دادن اینکه اضافه کاری وجود دارد یا خیر. بدین صورت که اگر صفر باشد اضافه کاری وجود دارد در غیر این صورت خیر.

$W_{i,j}$: متغیر تصمیم‌گیری صفر و یک، اگر عمل i ام به عنوان اولین عمل در اتاق عمل j انجام شده باشد یک در غیر این صورت صفر می‌باشد.

$Z'_{i',j}, I_j$: متغیر صفر و یک برای نشان دادن اینکه در اتاق عمل j جراحی i' قبل از جراحی i انجام شده است یا خیر.

E_i : زمان اتمام کار جراحی i ام (انچه اتفاق می‌افتد).

S_j : زمان آخرین جراحی انجام شده در اتاق عمل j (زمان اتمام کار اتاق عمل j)

شاخص \bar{A} را به عنوان شماره بلوک‌های جراحی در نظر می‌گیریم. اتاق‌های عمل یکسان در نظر گرفته شده و با شاخص \bar{J} نشان داده می‌شوند.

مدل را به عنوان یک مسئله مینیم‌سازی به صورت زیر می‌توان نوشت:

$$Z = \min \sum_{j=1}^m C_f y_j + \sum_{j=1}^m C_u (S_j - T)(1 - f_j) y_j + \sum_{j=1}^m C_u (T - S_j) u_j y_j \quad (1-3)$$

s.t:

$$x_{ij} \leq y_j \quad (2-3)$$

$$\sum_{j=1}^m x_{ij} = 1 \quad \forall i \quad (3-3)$$

$$\sum_{i=1}^n w_{i,j} = 1 \quad \forall j \quad (4-3)$$

$$\sum_{i'=1}^n z_{i',j} \leq x_{i,j} \quad \forall i, j \quad (5-3)$$

$$Z'_{i',j} + z_{i',j} \leq 1 \quad \forall i', j, i \neq i' \quad (6-3)$$

$$\sum_{i'=1}^n Z'_{i',j} + w_{i,j} = x_{i,j} \quad \forall i, j \quad (7-3)$$

$$E_i + L(1 - \sum_{j=1}^m w_{i,j}) \geq \sum_{j=1}^m (St_{ii} + d_i) x_{i,j} w_{i,j} \quad \forall i \quad (8-3)$$

$$E_i - E_{i'} + L \left(1 - \sum_{j=1}^m Z'_{i',j} \right) \geq \sum_{j=1}^m (St_{i',i} + d_i) x_{ij} Z'_{i',j} \quad \forall i, i' \quad (9-3)$$

$$\sum_{i=1}^n (\sum_{i'=1}^n (z_{i',j} St_{i',i}) + (w_{i,j} St_{ii}) + d_i x_{i,j}) = S_j \quad \forall j, i \neq i' \quad (10-3)$$

$$S_j \leq T y_j + L(1 - u_j) \quad \forall j \quad (11-3)$$

$$S_j \geq T y_j - L u_j \quad \forall j \quad (12-3)$$

$$S_j \leq T y_j + L(1 - f_j) \quad \forall j \quad (13-3)$$

$$S_j \geq T y_j - \quad \forall j \quad (14-3)$$

$$x_j, y_{ij}, u_j, f_j, w_{ij}, Z'_{i',j} \in \{0,1\}$$

در مدل بالا هدف مینیمم‌سازی مجموع هزینه‌ها است که این هزینه‌ها شامل: هزینه ثابت به ازای باز بودن هر اتاق عمل (عبارت اول) هزینه متغییر در صورت بیکار بودن اتاق عمل (عبارت دوم)، هزینه متغییر در صورت اضافه کاری (عبارت سوم) می‌باشند.

محدودیت (2-3) نشان‌دهنده این است که در صورت باز بودن اتاق عمل J ، تخصیص بلوک i به اتاق عمل J امکان‌پذیر می‌باشد. محدودیت (3-3) یعنی هر بلوک جراحی i تنها می‌تواند به یک اتاق عمل J تخصیص یابد. محدودیت (4-3) یعنی به ازای هر اتاق عمل J تنها یک جراحی می‌تواند بعنوان اولین جراحی تخصیص یابد. محدودیت (5-3) بعد از تخصیص و انجام هر جراحی i در هر اتاق عمل J ، جراحی بعد از i را مشخص می‌کند. محدودیت (6-3) جهت رعایت درست توالی در بین جراحی‌ها می‌باشد. محدودیت (7-3) یعنی زمانی که جراحی i به اتاق عمل J تخصیص یابد، یا به عنوان اولین عمل تخصیص می‌یابد یا بعد از جراحی i' که در اتاق عمل J به اتمام رسیده است. محدودیت‌های (8-3) و (9-3) نشان‌دهنده توالی جراحی‌ها در اتاق‌های عمل می‌باشد بصورتی که محدودیت (8-3) برای جراحی‌هایی که به عنوان اولین جراحی در اتاق انجام می‌شوند و محدودیت (9-3) برای سایر جراحی‌ها که بعد از اولین جراحی تخصیص می‌یابند. محدودیت (10-3) زمان اتمام کار اتاق عمل J را محاسبه می‌کند که شامل زمان عمل و زمان آماده‌سازی می‌شود لازم به ذکر است که به علت در نظر گرفتن اینکه در هر اتاق عمل اولین جراحی از زمان صفر شروع می‌شود لذا $Sti.i$ در محاسبات صفر در نظر گرفته می‌شود. محدودیت‌های (11-3) الی (14-3) مشخص‌کننده وجود بیکاری یا اضافه کاری در اتاق عمل هستند، به این صورت که در دو محدودیت اول اگر $Uj = 1$ باشد نشان‌دهنده وجود بیکاری است و در دو محدودیت آخر اگر $fj = 0$ باشد نشان‌دهنده وجود اضافه کاری است.

مدل پیشنهاد شده، طرح توسعه یافته مدل ارائه شده توسط دنتون و همکارانش که به عنوان مقاله مبنا در نظر گرفته شده، و در ادبیات موضوع تشریح گردیده است، می‌باشد. نوآوری مدل پیشنهادی را در تابع هدف و محدودیت‌ها می‌توان مشاهده کرد. به این ترتیب که در تابع هدف هزینه زمان بیکاری نیز علاوه بر هزینه ثابت و اضافه کاری که در مقاله مبنا آورده شده، در نظر گرفته شده است. علاوه بر تابع هدف، نحوه تخصیص جراحی‌ها ضمن رعایت توالی، در محدودیت‌های 1-3 تا 1-8 و در نظر گرفتن زمان آماده‌سازی وابسته به توالی در محاسبه زمان اتمام کار در محدودیت 1-9 و همچنین محدودیت 1-10 و 1-11 نیز برای معرفی بیکاری آورده شده‌اند. مدل برای مسائل کوچک توسط نرم‌افزار لینگو و الگوریتم فرا ابتکاری ژنتیک حل و مقایسه می‌شود که در این مطلب اعتبار کدنویسی ژنتیک را نشان می‌دهد.

در ادامه نمونه‌ای از اعتبارسنجی مدل و همچنین توضیحاتی پیرامون الگوریتم فرا ابتکاری ارائه می‌گردد.

4- طراحی الگوریتم ژنتیک:

در این قسمت مقاله با ارائه شبه کد الگوریتم طراحی شده و جزئیات آن، نحوه عمل الگوریتم تشریح می‌شود. شکل (1) شبه کد الگوریتم ژنتیک را نشان می‌دهد.

مقادیر اولیه را دریافت کن. (جمعیت اولیه، تعداد عمل، تعداد اتاق عمل، هزینه اضافه کاری، هزینه بیکاری، هزینه ثابت، بیشینه زمان، درصد تقاطع، درصد جهش، درصد تولید مجدد، تعداد نسل) اعمال محدودیت‌های اولیه به منظور تخصیص عمل به اتاق عمل. محاسبه‌ی تابع هدف برای جمعیت اولیه‌ها. محاسبه‌ی درصد برازندگی. مرتب سازی درصدهای برازندگی. محاسبه‌ی تعداد کروموزوم‌های شرکت‌کننده در تقاطع و جهش. اعمال تقاطع بین تعداد مشخص شده. بدست آوردن عدد اعشاری بین 0 و 1. اگر مقدار بدست آمده از 0.3 بیشتر باشد عملیات جهش انجام می‌شود. عملیات تولید مجدد انجام شود. تابع هدف بدست آید. تابع هدف فعلی با مقادیر اولیه مقایسه گردد. (1) اگر مقدار تابع هدف اولیه بیشتر از مقدار بدست آمده باشد، عملیات تولید مجدد اعمال می‌گردد. (2) اگر مقدار تابع هدف اولیه کمتر از مقدار بدست آمده باشد، عملیات تولید مجدد به حالت اولیه باز خواهد گشت. تکرار عملیات از مرحله‌ی 7 الی 11 به اندازه‌ی تعداد نسل‌ها. مرتب سازی ماتریس تابع هدف بدست آمده. محاسبه‌ی زمان بدست آمدن نتایج هر مرحله. ثبت مراحل بدست آمده در برنامه اکسل. رسم تابع از تابع هدف بدست آمده

شکل (1) شبه کد الگوریتم ژنتیک

جمعیت اولیه و فرایند انتخاب:

در الگوریتم ژنتیک مجموعه‌ای از کروموزوم‌ها به‌عنوان جمعیت اولیه معرفی می‌شوند. اندازه مجموعه دلخواه است و توسط کاربر تعریف می‌شود که اغلب تصادفی می‌باشند. نوع کروموزوم‌ها در این پژوهش باینری می‌باشد. فرایند انتخاب کروموزوم برای ایجاد نسل موفق، نقش مهمی در الگوریتم ژنتیک دارد. همانطور که پیش از این گفته شد روش‌های مختلفی برای فرایند انتخاب وجود دارد. در این پژوهش، روش انتخاب براساس چرخ رولت برای انتخاب کروموزوم به‌کار گرفته شده است. در این روش، بعد از بدست آوردن مقدار برازندگی هرکدام از کروموزوم‌ها، درصد برازندگی محاسبه می‌شود کروموزومی که دارای درصد برازندگی بهتری باشد شانس بیشتری برای انتخاب دارد.

هریک از اعضای فضای جواب در الگوریتم ژنتیک باید در ساختار یک کروموزوم تعریف شوند. ساختار کروموزوم در این مدل بصورت ماتریس $i \times j$ تعریف می‌شود که i تعداد جراحیها و j تعداد اتاق‌های عمل می‌باشند. در ادامه در شکل (2) یک کروموزوم تصادفی 5×3 ایجاد شده است. همانطور که گفته شد کروموزوم‌ها باینری می‌باشند.

دانشگاه مازندران

J \ I	1	2	3
1	1	0	0
2	0	0	1
3	0	1	0
4	0	0	1
5	1	0	0

شکل (2) یک کروموزوم تصادفی

در اینجا سه اتاق عمل و پنج جراحی در نظر گرفته شده است. قابل ذکر است که در تعیین این جمعیت محدودیت‌ها و فرضیه‌های ابتدایی باید رعایت شوند برای مثال هر عمل تنها می‌تواند به یک اتاق عمل تخصیص یابد. بعد از این مرحله باید با به‌کارگیری عملیات ژنتیک اقدام به ایجاد کروموزوم‌های جدید موسوم به فرزند نمود. این عملیات به دو گونه عمده تقاطعی و جهشی تقسیم‌بندی می‌شوند. همچنین برای گزینش کروموزوم‌هایی که نقش والدین را بازی می‌کنند دو مفهوم نرخ تقاطعی و نرخ جهشی کاربرد فراوان دارد که توسط کاربر تعیین می‌گردد. در این پژوهش از عملگر تقاطع دوسطر-دوستون، عملگر جهش تقارن قائم-افق و عملگر تولید مجدد استفاده شده است.

عملگر تقاطع دوسطر-دوستون:

اشکال (3) الی (5) نحوه عمل عملگر تقاطع دوسطر-دوستون را نشان می‌دهند

J \ I	1	2	3
1	0	0	1
2	1	0	0
3	0	1	0
4	1	0	0
5	0	0	1

شکل (3) تقاطع دو ستون

J \ I	1	2	3
1	0	0	1
2	1	0	0
3	0	1	0
4	1	0	0
5	0	0	1

شکل (4) جدول تقاطع دو سطر

J \ I	1	2	3
1	0	0	1
2	1	0	0
3	0	1	0
4	1	0	0
5	0	0	1

دانشگاه مازندران

(30 و 31 فروردین 1396)

1	1	0	0
2	0	0	1
3	0	1	0
4	0	0	1
5	1	0	0

شکل (5) تولید فرزند از کروموزوم نمونه توسط

عملگر جهش قائم-افقی:

اشکال (6) الی (8) نحوه عمل عملگر جهش قائم-افقی را نشان می دهند

J \ I	1	2	3
1	1	0	0
2	0	0	1
3	0	1	0
4	0	0	1
5	1	0	0

شکل (6) جهش قائم

J \ I	1	2	3
1	0	0	1
2	1	0	0
3	0	1	0
4	1	0	0
5	0	0	1

شکل (7) جهش افقی

J \ I	1	2	3
1	0	0	1
2	1	0	0
3	0	1	0
4	1	0	0
5	0	0	1

شکل (8) تولید فرزند از کروموزوم نمونه توسط عملگر جهش قائم-افقی

عملگر تولید مجدد:

درصدی از بهترین‌های جمعیت هر نسل براساس میزان برازندگی به نسل بعد منتقل می شوند.

شرط توقف:

دانشگاه مازندران

در این پژوهش شرط توقف تعیین محدودیت برای تولید نسل‌ها در نظر گرفته شده است. بطور مثال تعدادنسل

500.

5- بررسی نتایج

در این قسمت مقایسه عملکرد الگوریتم ژنتیک با نتایج به دست آمده از حل مدل توسط نرم‌افزار لینگو از چندین مسئله که در ابعاد مختلف تولید شده‌اند، در جدول (1) آورده شده است. در همه این مسائل، تمامی فاکتورها و محدودیت‌های بررسی شده در این تحقیق که مهم‌ترین آنها زمان آماده‌سازی وابسته به توالی جراحی‌ها می‌باشد، در نظر گرفته شده است.

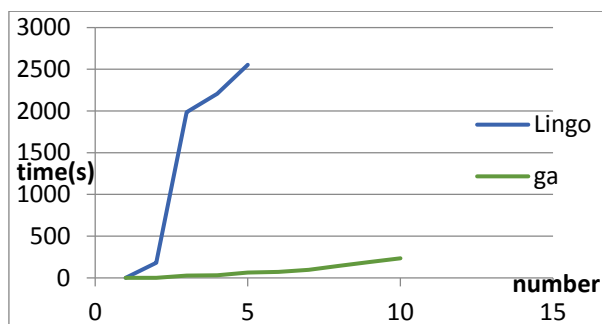
نتایج الگوریتم ژنتیک		نتایج نرم افزار لینگو		ابعاد مسئله					شماره مسئله
زمان (ثایه)	مقدار	زمان (ثایه)	مقدار	هزینه‌ها			تعداد جراحی‌ها	تعداد اتاق عمل	
				بیکاری	اضافه کاری	ثابت			
۰/۳۵	۱۲۶۰۰	۱	۱۲۶۰۰	۴۰	۵۰	۵۰۰۰	۳	۲	۱
۱/۳۷	۲۲۷۶۰	۱۸۰	۲۲۵۶۰	۳۰	۴۰	۱۰۰۰۰	۵	۲	۲
۲۸/۱۷	۸۰۳۰۰	۱۹۸۵	۸۰۳۰۰	۹۰	۱۰۰	۵۰۰۰۰	۷	۳	۳
۳۰/۹۱	۱۰۷۶۵۰	۲۲۰۷	۱۰۳۵۵۰	۸۰	۹۰	۵۰۰۰۰	۱۰	۳	۴
۶۴/۰۸	۱۰۴۵۳۰	۲۵۵۳	۱۰۲۷۰۰	۹۰	۱۰۰	۵۰۰۰۰	۷	۴	۵
۷۰/۷۱۲	۲۴۰۵۰۰	دوروز	۴۴۵۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۵۰۰۰۰	۲۰	۵	*۶
۸۴/۰۷	۶۱۶۰۴۰	دوروز	۹۰۰۲۰۰	۹۰	۱۰۰	۶۰۰۰۰	۴۰	۱۰	*۷
۱۰۱	۱۲۰۰۱۰۰	بیش از دوروز	۱۹۰۵۰۰۰	۸۰	۱۰۰	۶۰۰۰۰	۱۰۰	۱۰	*۸
۱۱۵	۱۳۲۰۳۰۰	بیش از دوروز	۲۱۱۵۰۵۰	۹۰	۱۵۰	۶۰۰۰۰	۸۰	۲۰	*۹
۱۳۴	۱۶۰۶۴۰۰	بیش از دوروز	۲۴۰۰۲۵۰	۸۰	۱۵۰	۶۰۰۰۰	۱۰۰	۲۰	*۱۰

جدول (1) مقایسه نتایج حاصل از لینگو و الگوریتم ژنتیک

همانطور که در نمودار 1 مشخص است با بزرگ شدن ابعاد مسئله، نرم‌افزار لینگو زمان بسیار طولانی‌تری را نسبت به

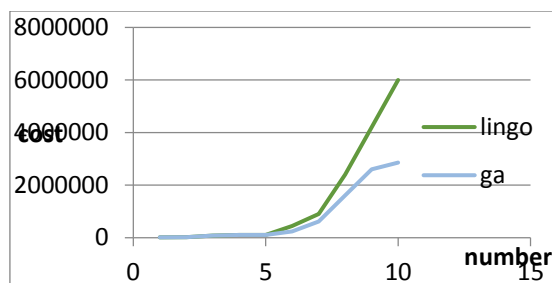

الگوریتم ژنتیک برای رسیدن به جواب بهینه نیاز دارد.

نمودار 1 مقایسه ژنتیک و لینگو از نظر زمان حل مسائل متعدد

در نمودار 2 نیز مشخص است که در مسائل کوچک مقادیر جواب بهینه یکسان می باشند، در مسائل با ابعاد متوسط اختلاف کمی دارند و در مسائل بزرگتر با توقف، بعد از مدت بسیار طولانی می توان به جواب بهینه نسبی دست پیدا کرد. پس با توجه به اینکه در مسائل کوچک نرم افزار لینگو و الگوریتم ژنتیک جواب های یکسانی دارند. پس صحت الگوریتم فراابتکاری پیشنهادی اثبات می شود و برای حل این نوع مسائل که دارای پیچیدگی می باشند، استفاده از الگوریتم فراابتکاری ژنتیک پیشنهاد می شود. نمودار 3 همگرا شدن الگوریتم به جواب نزدیک به بهینه برای مساله نمونه شماره 2 در جدول شماره 7 را نشان می دهد.

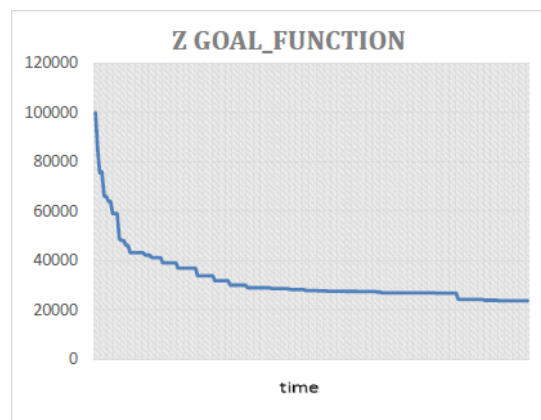

نمودار 2 مقایسه ژنتیک و لینگو از نظر مقدار بهینه تابع هدف

دومین کنفرانس بین المللی مدیریت صنعتی

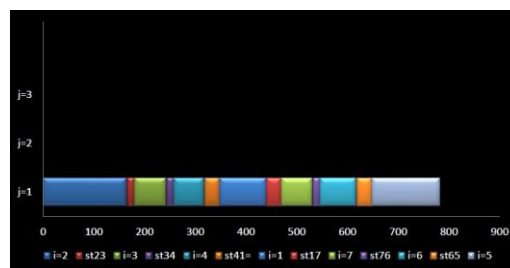
(30 و 31 فروردین 1396)

نمودار 3 نمودار همگرایی مسئله 2

مسائل حل شده با در نظر گرفتن زمان آماده سازی وابسته به توالی می باشند ، حال با حل یکی از مسائل بدون در نظر گرفتن پارامتر زمان آماده سازی وابسته به توالی ، به مقایسه نتایج بدست آمده و نحوه تخصیص و توالی بلوک های جراحی در اتاق های عمل می پردازیم.

مقدار بهینه تابع هدف مسئله شماره 3 با توجه به اطلاعات آورده شده در جدول (1) با در نظر گرفتن زمان آماده سازی وابسته به توالی، 80300 واحد و نحوه تخصیص و توالی بلوک ها طبق نمودار (4) می باشد:

نمودار(4). گانت چارت برای مساله نمونه با در نظر گرفتن زمان های آماده سازی

مقدار بهینه تابع هدف همین مسئله بدون در نظر گرفتن زمان آماده سازی وابسته به توالی که برای امکان مقایسه صفر در نظر گرفته شده 79000 واحد و نحوه تخصیص و توالی بلوک ها طبق نمودار (5) می باشد:

نمودار(5). گانت چارت برای مساله نمونه بدون در نظر گرفتن زمان های آماده سازی

6 - نتیجه گیری

همان طور که می دانیم یکی از مهم ترین بخش ها در بیمارستان ها بخش جراحی می باشد، بنابراین با برنامه ریزی و تخصیص مناسب جراحی ها به اتاق های عمل می توان تاثیر بسزایی در استفاده بهینه از منابع موجود هم چون زمان و هزینه و سایر امکانات داشت. مقالات متعددی به این موضوع پرداخته اند از جمله در مقاله دنتون و همکارانش که با ارائه مدلی سعی بر تخصیص بهینه جراحی ها به اتاق عمل ها داشته اند. ولی در هیچکدام از مقالات بررسی شده زمان آماده سازی وابسته به توالی جراحی ها در نظر گرفته نشده است. در این پژوهش به معرفی مدلی که طرح توسعه یافته مدل دنتون و همکارانش است، پرداختیم؛ در این مدل پیشنهادی علاوه بر زمان آماده سازی وابسته به توالی، هزینه بیکاری نیز در نظر گرفته شده تا مدلی کامل تر نسبت به مقاله مبنا ارائه گردد. جهت اثبات قطعیت مدل پیشنهادی از نرم افزار لینگو 15 استفاده شد که با حل یک مثال با ابعاد کوچک مشاهده شد تمامی مفروضات و محدودیت های مدل در نظر گرفته می شود. سپس یک الگوریتم فراابتکاری مناسب (ژنتیک) جهت حل مدل معرفی شد. مدل را با در نظر گرفتن ابعاد مختلف در نرم افزار لینگو و الگوریتم ژنتیک حل کردیم و نتایج محاسبات در جدول (1) آورده شد و با مقایسه این نتایج و بررسی نمودارهای مربوطه به این نتیجه می رسیدیم که در مسائل با ابعاد کوچک به جواب های یکسانی می رسیدیم ولی الگوریتم ژنتیک در زمان کوتاهتری نسبت به نرم افزار لینگو موفق به دستیابی به جواب بهینه می شود، در مسائل با ابعاد متوسط تفاوت اندکی بین دو جواب مشاهده می کنیم که اگرچه جواب حاصل از لینگو با توجه به نوع تابع هدف مقدار کمتر و بهینه تری دارد اما در زمان طولانی به این جواب رسیده است. در مسائل با ابعاد بزرگ نرم افزار لینگو بعد از گذشت زمان بسیار طولانی (دوروزو بیشتر) موفق به دستیابی به جواب بهینه نشده و به ناچار مجبور به توقف جهت دستیابی به جوابی نسبی (نه الزاما بهینه) می گردیم. پس برای حل این نوع مدل ها که دارای پیچیدگی محاسباتی می باشند با توجه به اثبات صحت، استفاده از الگوریتم فرا ابتکاری توصیه می شود.

در نظر گرفتن زمان آماده سازی وابسته به توالی در مدل که با توجه به مشابهت جراحی ها می باشد منجر به تخصیص بهینه جراحی ها در اتاق عمل ها می شود به طوری که در زمان اتمام جراحی تاثیرگذار بوده و منجر به واقعی تر شدن محاسبات می شود. تحقیقات آتی می تواند به دو دسته کلی تقسیم شود: توسعه مدل و رویکرد حل. در مدل ارائه شده تابع هدف کمینه سازی هزینه های موجود می باشد، می توان مدل را با تابع هدف کمینه سازی زمان اتمام کار اتاق های عمل حل کرد.

در این مدل جراحی های اورژانسی در نظر گرفته نشده و مدل استاتیک می باشد، می توان مدل را برای حالت متغیر که امکان ورود جراحی های اورژانسی نیز می باشد توسعه داد. و یا با تعیین بازه مشخص برای اضافه کاری و بیکاری زمانشان را مشخص و محدود کرد. از پیشنهادات دیگران است که می توان مدل را با احتمالی کردن هزینه ها حل نمود و یا مدل را با روش استوار حل کرد. در مسائل با ابعاد بزرگ زمان حل در روش های دقیق بسیار افزایش می یابد از این رو الگوریتم فراابتکاری ژنتیک برای حل مدل پیشنهاد شد، حال می توان برای مدل از سایر الگوریتم های ابتکاری یا فراابتکاری استفاده کرد.

منابع:

BeliÄen.J and Demeulemeester.E(2007) "Building cyclic master surgery schedules with leveled resulting bed occupancy " *European Journal of Operational Research*.176 (2):1185–1204 .

BeliÄen.J and Demeulemeester.E, and Cardoen.B(2006)" Visualizing the demand for various resources as a function of the master surgery schedule: A case study " *Journal of Medical Systems*.30 (5):343–350

Cardoen,B, Demeulemeester.E, and BeliÄen.J(2007)" Scheduling surgical cases in a day-care environment: A branch-and-price approach " *Working paper, Katholieke Universiteit Leuven, Belgium*

Denton. Brian T, Miller. Andrew J, Balasubramanian. Hari J, Huschka.Todd R(2010). "Optimal Allocation of Surgery Blocks to Operating Rooms Under Uncertainty " *Informs, Operations Research* .58: 802-816

Denton .B, Viapiano .J, and Vogl .A(2007) " Optimization of surgery sequencing and scheduling decisions under uncertainty " *Health Care Management Science* 10: 13-24 .

Dexter.F, Ledolter .J, and Wachtel .R.E(2005)" Tactical decision making for selective expansion of operating room resources incorporating– nancial criteria and uncertainty in subspecial-ties' future workloads " *Anesthesia and Analgesi*.

Fei .H, Chu C, Meskens.N, and Artiba.A(2008)" Solving surgical cases assignment problem by a branch-and-price approach " *International Journal of Production Economics*.

Fei .H ,Meskens.N, and Chu.C(2006) " An operating theatre planning and scheduling problem in the case of a block scheduling strategy " *In Proceedings of the International Conference on Service Systems and Service Management* .

Guinet .A and Chaabane.S(2003) " Operating theatre planning " *International Journal of Production Economics*. 85:69–81

Hans .E, Wullink .G, van .Houdenhoven .M, and Kazemier .G(2008) " Robust surgery loading " *European Journal of Operational Research*

Hsu V.N, de Matta .R , and Lee. C.-Y(2003) " Scheduling patients in an ambulatory surgical center " *Naval Research Logistics*.50:218–238

Lamiri .M .Xie .M.X, and Zhang (2008)" Column generation for operating theatre planning with elective and emergency patients " *IIE Transactions*

Lebowitz. P.(2003) "Schedule the short procedure–rst to improve OR exiciency "،*AORN Journal*.78 (4):651–659

Mulholland .W, Abrahamse .P, and Bahl .V(2005)" Linear programming to optimize performance in a department fo surgery "،*Journal of the American College of Surgeons* 200(6): 861-868

Ozkarahan.I (2000)" Allocation of surgeries to operating rooms by goal programming "،*Journal of Medical Systems*.24:339–378

Perdomo .V, Augusto.V, and Xie .X(2006)" Operating theatre scheduling using lagrangian relaxation "،*In Proceedings of the International Conference on Service Systems and ServiceManagement*

Pinedo.M(2008) "Scheduling, Theory Algorithms and Systems "،*Third Edition,Prentice Hall*

Roland .B, Martinelly .C.DI , and Riane .F(2006) " Operating theatre optimization: A resource-constrained based solving approach "،*In Proceedings of the International Conference onService Systems and Service Management .*

Sciomachen .A, Tanfani .E, and Testi .A(2005)" Simulation models for optimal schedules of operating theatres "،*International Journal of Simulation .* 6 (12-13):26–34